

korjauskertoimen oikeiden lukujen perusteella, ja toiseksi siitä, että komissio käyttää eri lukuja laskiessaan viitemääriä vuosiksi 1995 ja 1996.

Yannick Chevalier-Delanouen 28.10.1996 Euroopan unionin neuvostoa vastaan nostama kanne

(Asia T-172/96)

(97/C 9/32)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Yannick Chevalier-Delanoue, kotipaikka Bryssel, on nostanut 28.10.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan unionin neuvostoa vastaan. Kantajan edustajina ovat asianajajat Jean-Noël Louis, Thierry Demaseure ja Ariane Tornel, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa Fiduciaire Myson SARL, 30 rue de Cessange.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa komission 29.1.1996 tekemän päätöksen, jolla se jätti pidentämättä kantajan vuosilomaa ylimääräisen matkaan kuluvaan ajan vuoksi;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja, joka on neuvoston virkamies ja jonka alkuperäpaikaksi vahvistettiin Washington, toteaa vastustavansa päätöstä, jolla nimittävä viranomainen jätti pidentämättä kantajalle kuuluvaa vuosilomaa matkaan kuluvalle ajalle, jota laskettaessa on otettava huomioon tarvittavat seikat ja varsinkin matkan todellinen kesto ja matkustustapa sekä aikaerosta aiheutuva sopeutumisen ja toipumisajanjakso.

Kantaja katsoo, että se kahden päivän pituinen matkaan kuluva aika, joka hänelle myönnettiin niiden sääntöjen perusteella, joita yleensä sovelletaan sellaisiin virkamiehiin, joiden alkuperäpaikka on Euroopan ulkopuolella, kattaa ainoastaan matkan keston, mutta ei kata sitä toipumisajaa, joka tarvitaan matkasta aiheutuvan väsymyksen vuoksi. Kantajan mukaan tästä ilmenee, että nimittävä viranomainen kohtelee niitä virkamiehiä, joiden alkuperäpaikka on Euroopan ulkopuolella, eri tavoin kuin niitä, joiden alkuperäpaikka on Euroopassa ja jotka henkilöstösääntöjen 7 artiklan mukaisesti saavat matkaväsymykseen perustuvan vuosiloman pidennyksen siinäkin tapauksessa, että heillä ei ole aikaerosta aiheutuvaa sopeutumista koskevaa ongelmaa. Kantaja päättelee tästä, että riidanalaisista päätöistä tehtäessä on loukattu tasa-arvoisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatetta sekä rikottu henkilöstösääntöjen liitteessä V olevan 7 artiklan 5 kohtaa.

Ernesto Brognierin 20.9.1996 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-174/96)

(97/C 9/33)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Ernesto Brognieri, kotipaikka Barasso (Italia), on nostanut 20.9.1996 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Eric Boigelot, Bryssel, ja prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Louis Schiltz, 2 rue du Fort Rheinsheim.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa vuorotyöstä maksettavien korvausten myöntämisestä 30.11.1995 tehdyn päätöksen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-583/93 8.6.1995 antaman tuomion mukaisesti;

— määrää, että kantajalle on maksettava hänelle tällä perusteella kuuluvat määrät, joiden pääoma on 24 997 792 Italian liiraa, 8 prosentin vuotuisine viivästytkorkoineen sillä varauksella, että pääoman määrää voidaan muuttaa ja erityisesti korottaa oikeudenkäynnin aikana;

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja on kantajana myös asiassa T-583/93, jossa annettiin tuomio 8.6.1995, ja asiassa T-148/96, joka on vielä vireillä, ja hän riitauttaa nimittävän viranomaisen 30.11.1995 tekemän päätöksen, jolla hänelle myönnettiin korvaus vuorotyöstä 1.3.1993—31.12.1993.

Kantajan mielestä tässä päätöksessä ei etenkään otettu huomioon sitä, että kantajan tilanteen ennallistamista koskeva päätös tehtiin vasta 28.11.1995 ja että edellä mainitun, 8.6.1995 annetun tuomion tuomiolauselmassa veloitettiin maksamaan korvaus 1.3.1993 alkaen ennallistamista koskevan päätöksen tekopäivään asti. Tämä päivämäärä ei voi olla lähes kaksi vuotta ennen tämän tuomion antamista tehdyn päätöksen tekopäivä.

Väitteidensä tueksi kantaja viittaa henkilöstösääntöjen 26 ja 56 a artiklan sekä EY:n perustamissopimuksen 176 ja 179 artiklan rikkomiseen ja oikeusvoimaisuuden huomiotta jättämiseen.